

stømt form for uddannelse eller baggrund. Derimod forudsættes det, at der tilrettelægges et særligt kursus, der tilbydes de personer, der skal fungere som støttepersoner. Kurset skal give information om lovgivning på området og om offentlige støttemuligheder for ofre for forbrydelser, således at støttepersonerne får en solid viden og et godt grundlag for at tilbyde vejledning til ofre for forbrydelser. Også forståelse for ofrenes situation, kendskab til menneskers reaktion, når de udsættes for forbrydelser m.m., bør indgå i undervisningen.

Det er samtidig den centrale myndigheds opgave i samarbejde f.eks. med kommunerne at finde egnede lokaler til offerrådgivninger og at sørge for adgang til telefon og almindelige kontorholdsartikler. Endvidere skal der centralt udarbejdes informationsmateriale m.v.

Den centrale myndighed skal derimod ikke have indflydelse på den konkrete bistand og vejledning, der gives til ofre, der henvender sig i en offerrådgivning. Offerrådgivningernes styrke skal navnlig bygge på det frivillige element og uafhængigheden af offentlige myndigheder.

Etablering af offerrådgivninger er et supplement til den rådgivende og støttende funktion, som politiet varetager i forhold til ofre for forbrydelser, og kan ikke erstatte politiets forpligtelser i forhold til ofrene. Offerrådgivningerne skal således fungere i et samspil med politiet. Politiet skal informere ofre om rådgivningens eksistens og i givet fald bistå med at skabe kontakt mellem offer og offerrådgivning.

Der ydes i øvrigt efter Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 1191 af 18. december 1996 tilskud til psykologhjælp til voldsofre og andre særlig udsatte grupper. Tilskuddet udgør 60 pct. af det honorar pr. konsultation, der er fastsat i overenskomsten mellem Sygesikringen og Dansk Psykologforening. Ved finansloven for 1997 er det beløb, der kan anvendes til tilskud til psykologbistand, forhøjet fra 25,7 mio. kr. til 41,4 mio. kr.

Offerrådgivningerne er også et supplement til denne ordning med psykologbistand, og offerrådgivningerne kan således vejlede om muligheden for at få hjælp af en psykolog.

6.2. Informationsmateriale til ofre for forbrydelser

Et vigtigt led i styrkelsen af retsstillingen for ofre er, at personer, der har været udsat for en forbrydelse, får information om mulighederne for bistand og om sagens videre forløb m.v.

Justitsministeriet vil derfor udarbejde en pjeces med oplysninger til ofre for forbrydelser. Pjecen kan udleveres bl.a. af politiet, som oftest får den første

kontakt med personer, der har været udsat for kriminalitet.

Pjecen skal give en beskrivelse af forløbet af en straffesag både med hensyn til politiets behandling og en eventuel senere retssag.

Endvidere skal der gives oplysning om rettigheder og pligter i forbindelse med en straffesag. Det kan bl.a. nævnes, at et offer, der indkaldes til afhøring hos politiet eller som vidne i retten, har ret til at medtage en støtteperson under afhøringen. Ofret bør samtidig informeres om, at den pågældende kan blive indkaldt flere gange for at afgive forklaring. Det kan også være relevant at oplyse, at der ved vidneafhøring i retten kan tages særlige hensyn til ofre, der er bange for at blive konfronteret med gerningsmanden, og at ofret kan rette henvendelse herom til politiet eller retten inden retsmødet.

Endelig skal pjecen indeholde information om offentlige og private tilbud om hjælp til ofre for forbrydelser, herunder om Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser, om eventuelle offerrådgivninger og eventuelt også om organisationen »Hjælp Voldsofre« og de tilbud, som denne forening giver.

Pjecen tænkes ikke kun udleveret af politiet, men bør også være tilgængelig andre steder f.eks. på dommerkontorer, biblioteker, kommunkontorer m.v.

6.3. Politiets kontakt med ofre m.v.

Som nævnt ovenfor er politiet ofte blandt de første, der kommer i kontakt med personer, der har været udsat for en forbrydelse. Politiet har også opgaver i forbindelse med underretning af pårørende til personer, der er kommet til skade eller er blevet dræbt i forbindelse med forbrydelser eller ulykker.

Det er vigtigt, at politiets opgaver i den forbindelse løses bedst muligt.

Justitsministeriet har derfor drøftet spørgsmålet om nærmere retningslinier for politiets kontakt med ofre og andre borgere, der befinder sig i en uheldig situation, i en uformel arbejdsgruppe med repræsentanter for Rigspolitietschefen og anklagemyndigheden. Politiskolen under Rigspolitietschefen har i fortsættelse heraf udarbejdet et notat om politiets behandling af ofre for forbrydelser og ulykker og deres pårørende. Notatet indeholder både retningslinier for politiets behandling af ofre og deres pårørende og en oversigt over de regler, der gælder vedrørende ofres rettigheder m.v.

Justitsministeriet har udsendt notatet til samtlige politikredse som et arbejdsredskab i denne type sager og samtidig som en påmindelse om at udvise særlig nænsomhed, venlighed og imødekommenhed